

**KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS) Opis
przedmiotu**

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Historia architektury i wnętrz	
UTH/AW/OI/ST/B1/5			The history of architecture and interior	
Język wykładowy		język polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Architektura wnętrz		
Poziom studiów		Studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		Ogólnoakademicki		
Forma studiów		Stacjonarne		
Semestr / semestry		1		
Przynależność do grupy zajęć		(grupa) przedmiotów podstawowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	30 [h]	2 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	[h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów			...ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	Sztuki piękne i konserwacja dzieł sztuki		... ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna- zajęcia przeprowadzone na Uczelni {ćwiczenia projektowe, pracownia projektowa, korekty indywidualne)		
Wymagania wstępne		Studenci architektury wnętrz		
Jednostka prowadząca		Wydział Sztuki		
Koordynator		Dr hab. Andrzej Wyszyński prof. UTH		
Adres strony internetowej		www.ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		awyszynski@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW

UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Przedstawienie studentom cech charakterystycznych architektury poszczególnych epok i najbardziej charakterystycznych obiektów architektonicznych, jako egemplifikacji ducha epoki od starożytności do współczesności. Zwrócenie uwagi na nowe tendencje estetyczne w architekturze od 1851 roku jako wynik zależności między nowymi materiałami, technologiami i konstrukcjami.</p> <p>Zainteresowanie studentów różnorodnością stylistyczną w architekturze XX wieku – modernizm i jego odmiany, postmodernizm i poszukiwania formalne; architektura zrównoważona. Celem przedmiotu jest zachęcenie studentów do samodzielnych studiów, śledzenia aktualnych tendencji, nowości technologicznych i formalnych.</p>
Treści programowe:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenia w podstawową problematykę dziejów architektury i architektury wnętrz, podstawową terminologię; uwarunkowania historyczno-użytkowe, technicznych i materiałowych poszczególny epok. 2. Podstawowe konstrukcje architektury: starożytnej Grecji i Rzymu wczesnochrześcijańskiej, romańskiej, gotyckiej, renesansowej, barokowej, okresu klasycyzmu i budownictwa ludowego. 2h 3. Druga połowa XIX wieku – nowe materiały i technologie; style historyczne i eklektyczne 4. Szkoła Chicagowska 5. secesja, (Violet-le-Duc, Paxton, Sullivan, Adler, Gaudi, Horta, Hoffman) 6. XX wiek; modernizmu i dominacji funkcji nad formą (Loos, Behrens, Wright, Gropius, Meyer, Rietveld, van den Rohe, Aalto) 7. Bauhaus. 8. Nowe, socjalne wyzwania architektury okresu międzywojennego; styl międzynarodowy 9. Idea maszyny do mieszkania – Perret, Le Corbusier, Prouve, Lichocki) 10. Okres powojenny – kolejne wyzwania i eksperymenty, osiedla mieszkaniowe i wyrafinowane stylistycznie indywidualne budownictwo, obiekty publiczne (Le Corbusiera, Mies Van den Rohe, Aalto, Wright) 11. dominacja miękkich linii (Buckminster Fuller, Bird, Soleri); struktury otwarte (Piano i Rogers, Hopkins, Foster,); dekonstruktywizm (Gehry, Prix, Swiczinsky, Hadid, Libeskind) 12. Architektura zrównoważona wyzwanie czy konieczność? (Foster, Nouvel, Mayne)
Metody dydaktyczne (kształcenia):	Wykłady z wykorzystaniem technik multimedialnych,, film dokumentalny, wykład z elementami dyskusji.
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenie przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanych temu przedmiotowi.</p> <p>Sposób obliczenia oceny końcowej z przedmiotu jest uzyskanie zaliczenia, i zdanie egzaminu teoretycznego</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Posiada znajomość i zrozumienie podstawowych linii rozwojowych w historii architektury i sztuk plastycznych oraz orientację w związanej z tymi zagadnieniami literaturze piśmienniczej ,	K_WG02 K_WG10	pracownia artystyczna	zaliczenie na ocenę	Wykład/egzamin

	również źródła elektroniczne. Ma wiedzę w zakresie podstawowych linii rozwojowych w historii architektury i wnętrz oraz najwybitniejszych dziełach architektonicznych i ich twórcach. Zna podstawową terminologię z tego zakresu. Wie jak znaleźć interesujące go zagadnienia w fachowej literaturze, Internecie. Zna i rozumie terminologię architektoniczno – plastyczną.				
U1	Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę w zakresie zagadnień historii architektury współczesnej i wnętrz do autorskich realizacji.	K_UW04	pracownia artystyczna	zaliczenie na ocenę	Wykład/egzamin
K1	Jest gotów do analizowania i podejmowania własnych opinii na temat zagadnień z zakresu zagadnień historii projektowania architektury współczesnej i wnętrz.	K_KR04	pracownia artystyczna	zaliczenie na ocenę	Wykład/egzamin

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

1. Broniewski T., Historia architektury dla wszystkich, Ossolineum, Wrocław 1980.
2. Gössel P., Leuthäuser G., Architektura XX wieku, t.1-2, Taschen, Warszawa 2005.
3. Koch W., Style w architekturze, arcydzieła budownictwa europejskiego od antyku po czasy współczesne, Świat Książki, Warszawa 1996.
4. Krier L., Architektura. Wybór czy przeznaczenie, Arkady, Warszawa 2001.
5. Pevsner N., Pionierzy współczesności. Od Williama Morrisa do Waltera Gropiusa, Wyd. Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1978.
6. Szafer P., Nowa architektura polska, Arkady, Warszawa 1981.

Literatura uzupełniająca:

7. Basista A., Architektura i wartości, TAIWPN UNIVERSITAS, Kraków 2009.
8. Baranowski B., Polska karczma. Restauracja. Kawiarnia, Wydawnictwo Ossolińskich, Wrocław 1978.
9. Rewer E. Post-polis. Wstęp do filozofii ponowoczesnego miasta, TAIWPN Universitas, Kraków 2005.
10. Skuratowicz J., Architektura Poznania 1890-1918, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 1991.
11. Słownik terminologii sztuk pięknych, red. S. Kozakiewicz, PWN, Warszawa 1996.
12. Sztuka świata, t. 1-13, Arkady, Warszawa 1989-2000.
13. **Pomoce naukowe:** albumy, katalogi wystaw, fachowa prasa, projekcje multimedialne, filmy dokumentalne.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach /ćwiczeniach / <i>pracowni projektowej / pracowni artystycznej</i>	X	X	30[h]
Udział w konsultacjach	5 [h]	X	X
Przygotowanie do wykładów, <i>zaliczeń, egzaminów, pracowni projektowej, pracowni artystycznej</i>	5 [h]	10 [h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 [h] 0,5 ECTS	10[h] 0,3 ECTS	30 [h]1,2 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	50 h /2 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi

W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów. Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.

